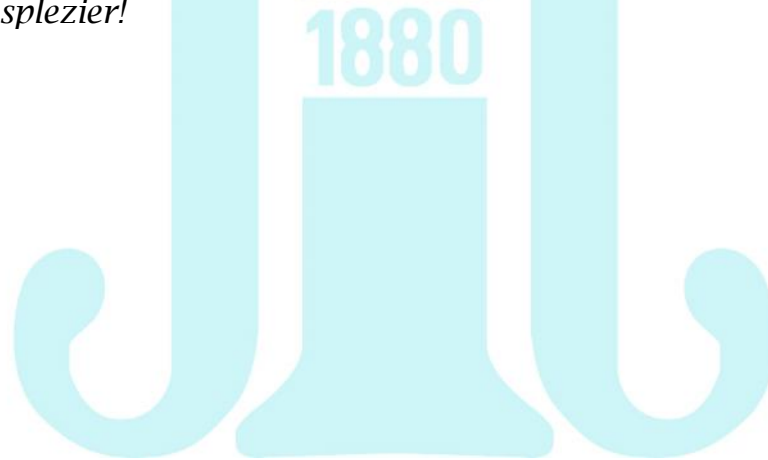

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ZONDER BLOZEN

Toneelspel in twee delen

1880
door

Wim Morbée

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2914

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ZONDER BLOZEN** op te voeren moet de naam van auteur **WIM MORBEE** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/020
ISBN 978-90-385-09549

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Wim Morbée
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 5 heren)

BAS

SAM, zijn jongere broer

MARIANNE, hun moeder

DEBORAH, vriendin van Sam

KOEN, broer van Stef

BJÖRN, “huisgenoot” van Koen

KRISTIEN, collega van Deborah

STEF, haar verloofde

DECOR

DEEL 1 : De woonkamer van Marianne, Bas en Sam. Ze hebben het niet breed. Sobere, eenvoudig ingerichte huiskamer met tv. Ergens aanzet tot keukengedeelte.

(door middel van een enkel zetstuk (hoog tafeltje) wordt de scène van het verlovingsfeest weergegeven.)

DEEL 2 : De loft van Koen. Koen is een rijke architect. Zijn huiskamer moet dus sjiek zijn.

KORTE INHOUD

Bas, een student regentaat, woont samen met zijn moeder, Marianne, en zijn broer Sam. De sfeer in huis is beneden alle peil. Marianne is voortdurend weg voor haar werk en Sam komt bijna nooit meer thuis slapen. Gelukkig kan Bas rekenen op de steun van zijn beste vriendin Deborah. De twee zijn onafscheidelijk. Ze worden uitgenodigd op het verlovingsfeest van Kristien, een collega van Deborah. Op het feest wordt Bas stapelverliefd op Koen, de broer van de verloofde van Kristien. Een liefde die zo groot is dat ze misschien wel te ver gaat...

“Zonder blozen” is een toneelstuk over liefde in al zijn vormen: liefde voor vrienden, voor je lief, moederliefde... De sleutelvraag voor de toeschouwer is: “Hoe ver ga jij in de liefde...?”

EERSTE DEEL

De woonkamer van Marianne

(Bas zit in de zetel televisie te kijken. Hij is terwijl stukjes uit een krant aan het knippen voor school. Marianne komt binnen met een valiesje (laptop). Marianne is keurig gekleed.)

MARIANNE : Dag jongen.

BAS : Joe! *(verzet het kanaal van de televisie)*

MARIANNE : *(loopt naar de keuken)* Maar enfin Bas! Is dat nu zoveel gevraagd om eens op te ruimen? Zie dat hier nu weeral maar eens liggen. Hoe is dat nu toch mogelijk?

BAS : Uuh.

MARIANNE : Zeg, je hebt zelfs de afwasmachine niet uitgeladen! Ik had dat nog zo gevraagd! Ik moet hier ook altijd alles zelf doen! Ik heb ook wel andere dingen te doen he.

BAS : Ik ook.

MARIANNE : Och. Je gaat zelfs niet eens naar de les. Je gaat mij niet vertellen dat je vandaag niet even tijd hebt gehad om op te ruimen, hé!

BAS : Nee sorry mama, ik heb veel werk voor school. Ik moet tegen morgen een belangrijk werk afmaken.

MARIANNE : Het is daarom dat je de hele dag televisie zit te kijken zeker.

BAS : Ik had de televisie even opgezet om te ontspannen.

MARIANNE : Begin dan wat op voorhand met je werk. Dan heb je dat niet voor. Bon, en waar is Sam?

BAS : Niet gezien.

MARIANNE : Allee, waar hangt die nu weer uit?

BAS : Ja dat moet je niet aan mij vragen hé! Ik ben zijn moeder niet. Hij is trouwens vannacht niet thuis komen slapen, maar ja jij ook niet, dus dan kan je dat niet weten. Ik zou beter eens aan jou vragen waar jij hebt gezeten.

MARIANNE : Niet zo'n toon tegen mij hé jongeman. Ik heb de hele nacht doorgewerkt. We hebben een nieuwe zaak. Ik kan moeilijk de moordenaars laten lopen omdat er hier een afwas staat hé.

BAS : Blabla.

MARIANNE : Waar slaat dat nu weer op?

BAS : Niks, laat maar.

MARIANNE : Euh, in elk geval, zorg er maar voor dat dat hier wat opgeruimd geraakt, hé. Er moest hier maar eens iemand binnenkomen.

BAS : Wie zou er hier nu binnenkomen?

MARIANNE : Euh...Deborah of zo bijvoorbeeld.

BAS : Deborah (*lacht*) die is wel wat meer gewoon hoor.

MARIANNE : En moet ik daarom in een varkensstal leven? Bon, ik zal het dan maar weer zelf opkuisen zeker. Trouwens, hoe heeft Deborah het gesteld op haar tripje? Naar waar was ze nu weer?

BAS : Naar de Waddenzee (*trekt er gezicht bij*).

MARIANNE : Juist ja. En hoe was het?

BAS : Geen idee mama. Ik heb ze nog niet gehoord. Ze zal straks wel bellen, want ze kwam vandaag terug.

MARIANNE : Ah. Goh, vakantie, dat zou mij ook wel deugd doen.

BAS : Wat houdt er je tegen?

MARIANNE : Euhm... Ik heb werk.

BAS : Je werkt veel te hard mama.

MARIANNE : Ja, ik moet wel hé jongen. Of wie denk jij dat er anders je studies gaat betalen? Van de Heilige geest zal het ook niet moeten komen hoor. Lees : uw vader.

BAS : Please, begin weer niet over ons vader. Not again.

MARIANNE : Neenee. Eikes, zeg Bas wat heb jij hier gekookt? Zo'n smeerboel.

BAS : Ja, mijn scampi's waren nogal goed doorbakken.

MARIANNE : Ik zie het. Ze hangen nog voor de helft in de pan. Ik kan die pan beter wegsnijten denk ik.

BAS : Niet overdrijven he.

MARIANNE : Allee, ik overdrijf weer. Was er post?

BAS : Niet dat ik weet.

MARIANNE : Je hebt dus nog niet gekeken. Allee, dan zal ik dat ook maar zelf doen.

(af)

BAS : Pompom.

MARIANNE : (op) Ja. Hier. Een brief voor jou.

BAS : (opent de brief) Ah...bwa is van de bank. Kan jij nog eens wat geld storten?

MARIANNE : Ja baas. Oei, een brief van de school van Sam. (opent de brief en leest)

Nananana. Wat is dat nu weer allemaal? De directeur wil mij spreken.

BAS : Ja, dat was te verwachten hé.

MARIANNE : Hoe, dat was te verwachten?

BAS : Ja Sam brost keiveel.

MARIANNE : Hoe? Sam brost keiveel. En waarom weet ik dat niet?

BAS : Ja, ik denk niet dat hij dat aan u gaat komen vertellen.

MARIANNE : Waarom heb jij daar niks van gezegd?

BAS : Ja zeg, ik moet zijn handje toch niet vasthouden hé. Dat hij zijn problemen zelf oplost.

MARIANNE : Het is je broer, Bas. Je stelt mij echt teleur. Je had dat aan mij moeten komen vertellen. Hoe is dat nu toch mogelijk? Waarom ben ik altijd de laatste die hier van iets weet?

BAS : Je bent ook nooit thuis.

MARIANNE : Ik kan er toch ook niet aan doen dat ik hard moet werken om rond te komen hé? Jij beseft zeker niet wat dat kost, twee studerende kinderen?

BAS : Wij zijn geen kinderen meer hé.

MARIANNE : Nee, maar dat kost toch nog geld hoor. Zeg maar die afspraak is vandaag. Kunnen ze dat niet wat op voorhand zeggen? (kijkt op de brief) Ja, die zit er waarschijnlijk al drie dagen in.

BAS : Het zal dringend zijn hé.

MARIANNE : Hij gaat toch niet van school gestuurd worden, he? Potverdekke, hé. Maar die gaat daar niet goed van zijn, dat zweer ik u. Allee, ik moet daar dan nu naartoe. Als hij ondertussen thuiskomt dan zeg je maar dat ik hem wil spreken.

BAS : Als je hem echt wil treffen denk ik dat ik dat beter niet zeg. (lacht)

MARIANNE : Doe niet onnozel! Het is al erg genoeg! Ik ben weg. *(af)*

BAS : Joe! *(gaat iets halen om te drinken en knipt verder uit zijn krant)*

(de telefoon gaat).

(neemt op) Ah hey Deb. Alles oké? ... Jaja, hier alles goed alleen ons ma zaagt weer... Ja...Ja... Ah ja dat is goed. Kom maar even af. Ik heb nog wel wat werk voor school, maar dat kan wachten. Oké.... Tot seffes. *(legt op)*

(licht uit, licht aan. Sam komt binnen en gaat naar de keuken)

SAM : Zeg, is er hier niks om te eten?

BAS : Ook een goeiedag.

SAM : Joe! Is er hier niks om te eten?

BAS : Nee. Jij weet ook waar de GB is hé. Ik ben je slaaf niet.

SAM : Zeg, zaag eens niet. Ik vroeg het gewoon, ja!

BAS : Ons moeder zoekt u.

SAM : Wat heeft ze nu weer nodig?

BAS : Ze heeft een brief van school gekregen. Ze had een afspraak met de directeur.

SAM : Allee, het zal weer leuk worden hier.

BAS : Het zal zeker leuk worden. Ze zag er niet goed gezind uit.

SAM : Dat kan er nog wel bij. Ja zeg, school interesseert mij niet meer. Ik kan mijn tijd nuttiger besteden.

BAS : Jaja. Dat moet jij weten. Ik moest alleen zeggen dat ze jou wil spreken.

SAM : *(zucht)* Het prekencircus gaat weer beginnen. Waar bemoeit iedereen zich toch mee? Ik kan zelf toch wel het beste bepalen hoe mijn toekomst er moet uitzien zeker. Daar heb ik geen oud zeurend wijf voor nodig.

BAS : Het is wel je moeder hé Sam.

SAM : Mijn moeder ja. Daar heb ik de laatste jaren niet veel van gemerkt. Ik zal het nu ook wel alleen kunnen. Nu moet ze echt niet komen zeggen wat ik moet doen en laten. Ik stop met school. Komaan zeg, ik ben 22, is dat nu nog een leeftijd om op die schoolbanken te zitten? Ik denk het niet. Ik voel mij precies in een

peutertuin.

BAS : En wat ga je dan doen?

SAM : Weet ik veel. Dat zie ik dan wel.

BAS : En wanneer kom je nog eens thuis slapen?

SAM : Als ik goesting heb. Ik denk niet dat ik jou verantwoording schuldig ben hé.

BAS : Nee inderdaad. (*zucht*) Wat is er aan de hand met jou de laatste tijd?

SAM : Dat zijn jouw zaken niet. Ik voel eindelijk dat ik leef! Meer dan jij met je wiskundeboekjes zenne.

BAS : Oké. Er staat nog wat lasagna in de koelkast.

SAM : Eikes seg; bon, ik zal wel frieten gaan eten. Tot nog eens. (*af*)

(*Deborah komt op*)

DEBORAH : Amai, die was ook goed gezind! Eeeeeeej! Kom hier! Ik heb je gemist!

(*knuffel*)

BAS : Je bent maar een week weggeweest! (*lacht*)

DEBORAH : Ik weet het. Je bent dan ook mijn beste maatje hé! Hoe is het hier geweest?

BAS : Bwa, as usual. Veel miserie, weinig plezier.

DEBORAH : Wat was er met Sam?

BAS : Als jij het weet, weet ik het ook. Ik weet niet wat er aan de hand is met die jongen de laatste tijd. Mama heeft nu weer een brief gekregen van zijn school. Hij wordt waarschijnlijk geschorst of van school gestuurd. Soit, hoe was je reis?

DEBORAH : Reis... reisje. Viel wel mee. Wel wat saai.

BAS : Veel zehonden gezien?

DEBORAH : Nog zoiets. In elk brochuurtje dat je daar leest, lees je dat er daar honderden zehonden zijn. Teute! Eén heb ik er gezien. En we dachten dan nog dat hij dood was.

BAS : (*lacht*) Maar je hebt je wel geamuseerd?

DEBORAH : Jaja, 's avonds was het altijd wel leuk. Waren wel een paar leuke mensen. En dat hotel viel ook wel goed mee.

BAS : En geen lekkere Hollander opgedaan?

DEBORAH : Ik ? Ik blijf maagd tot mijn pensioen.

BAS : Oeioei, en je bent nog niet eens beginnen werken.

DEBORAH : Ik loop wel al stage hé meneer.

BAS : Ik ook.

DEBORAH : Ja, maar ik...

BAS : ... word ervoor betaald ja, ik weet het.

DEBORAH : Niet dat het zo vet is maar kom. Neenee, ik een vent...dat zal nog wel even duren.

BAS : Dat kan sneller komen dan je denkt. Je prins staat misschien aan de overkant van de straat te wachten.

DEBORAH : Ja en dan loopt hij weg.

BAS : Blabla.

DEBORAH : Het is toch waar. Ik ga nooit iemand vinden.

BAS : Begin niet opnieuw. Er scheelt niets met jou.

DEBORAH : Ik ben te dik.

BAS : Té dik??? Jij bent niet goed wijs! Komaan zeg, als jij te dik bent dan kampt de gehele Belgische bevolking met overgewicht! Doe niet onnozel.

DEBORAH : Ik voel mij dik. Ik zie de mensen toch wel kijken zeker.

BAS : Deb, je bent niet te dik! Alsjeblieft zeg.

DEBORAH : (*zucht ploft zich op de zetel*) Maar wat scheelt er dan met mij?

BAS : Niks. Je bent gewoon nog niemand tegengekomen, die je kwaliteiten heeft ingezien.

DEBORAH : Ow, Bas, please. No peptalk for me. Ik moet je trouwens iets vragen.

BAS : Nee, ik wil je liefje niet zijn. (*lacht*)

DEBORAH : You joker (*knipoog*). Sorry honey, too gay for me!

BAS : Ja zeg, zo kieskeurig. Niet moeilijk dat jij niet aan een lief geraakt. (*lacht*)

DEBORAH : Neenee, ik moet naar een feestje van mijn werk. En ik heb geen zin om daar alleen naartoe te gaan. Dus ik dacht dat jij misschien...

BAS : Wanneer is het?

DEBORAH : Morgenavond. Het is wel vrij sjiek. Het is van een collega van mij die haar verloving viert. Allee ja, ik denk dat het van moetes is, want ze is al meer

dan vijf maanden zwanger.

BAS : Een ongelukje dus.

DEBORAH : Geen idee. En, ga je mee? Het gaat nog wel leuk worden denk ik. En ik wil daar niet alleen naartoe gaan, want dan krijg ik heel de avond vragen van : en waar is uwe vent? En nog niet van de straat? No thanks.

BAS : Vooruit, het is goed. Het is trouwens lang geleden dat we nog eens samen zijn weggeweest.

DEBORAH : Het is dat. Ik zal je morgen komen oppikken om acht uur. Het zijn wel mijn collega's, dus gedraag je een beetje.

BAS : Je kent mij hé (*knipoog*).

DEBORAH : Jaja.

(Marianne komt binnen)

MARIANNE : En is hij al thuis geweest?

BAS : Wie?

MARIANNE : Sam, en doe niet onnozel. Dat is hier niet om te lachen.

BAS : Hij is hier geweest ja.

MARIANNE : En waar is hij nu?

BAS : Geen idee.

MARIANNE : Zeg, kon jij die nu niet tegenhouden?

BAS : Wat heeft de directeur gezegd?

MARIANNE : Ja, hij wordt dus van school gestuurd. Er valt niks mee aan te vangen zegt hij. Hij is zelfs al twee weken niet meer geweest. Maar wacht tot ik hem te pakken krijg.

DEBORAH : Ik denk dat ik beter doorga. Ik zie je morgen wel.

MARIANNE : Ah dag Deborah. Ja sorry zenne. Dag.

DEBORAH : Dag mevrouw. (*naar Bas*) Tot morgen hé! (*kus*)

BAS : Dag!

(Deborah af)

MARIANNE : Wat heeft hij nog gezegd?

BAS : Dat hij zijn eigen leven wel kan leiden.

MARIANNE : Leiden met lange 'ij' zeker. Waar is die jongen toch mee bezig?

(Sam komt binnen)

MARIANNE : Ah hier! Meneer! *(zwaait met een papier)* Wat heeft dat te betekenen Sam? Hoe is dat in godsnaam mogelijk?

SAM : Dat is een brief. Nog iemand een frietje?

MARIANNE : Ik lach er niet mee hé! Ik wil een uitleg.

SAM : Mens, maak je niet zo druk.

MARIANNE : Ik ben je moeder! Dus een beetje respect.

SAM : Jij hebt mij verwekt ja, wat je rol daarna geweest is...Soit, denk jij nu echt dat je mij nu nog de les moet komen spellen? Ik denk het niet.

MARIANNE : Het gaat over je toekomst Sam.

SAM : Wel ja daar ben ik nu voor aan het zorgen. School interesseert mij niet en met een diploma ben je toch niets.

MARIANNE : Zonder diploma ben je nog veel minder.

SAM : Waarom moet iedereen zich toch altijd bemoeien met mijn leven?

MARIANNE : Wij willen alleen maar het beste voor jou.

SAM : Het beste. Weet jij dan wat het beste is voor mij? Weet jij hoe je mij gelukkig kan maken?

BAS : Sam, ik denk toch....

SAM : Oh nee Bas, alsjeblief, zwijg gewoon. Het is al erg genoeg.

BAS : Ik wil alleen maar helpen.

SAM : Jullie kunnen doen wat jullie willen, ik ga niet meer terug naar school.

MARIANNE : Bas, kan je mij even alleen laten met Sam?

SAM : Mama, ik heb echt geen zin in een preek. Ik ga weg. Weg naar de echte wereld.

BAS : De echte wereld.

SAM : Ja de echte wereld. Iets waar jij nog niet eens van geproefd hebt jongen. De wereld van de vrijheid, van het geluk.

MARIANNE : Wat is er toch aan de hand met jou?

SAM : Wat is er toch aan de hand met jullie? Soit, jullie begrijpen er toch niets van. Ik ben weg. (*gaat door*)

MARIANNE : Nee Sam, jij gaat eerst eens naar mij luisteren.

SAM : Jij hebt mij al genoeg verteld mama. Ik ben 22 jaar. Ik weet het ondertussen al wel. Dank je wel voor je bezorgdheid.

BAS : Sam, ons mama wil alleen maar...

SAM : Bas, alsjeblief. Gedaan. Ik ben weg. (*door*)

MARIANNE : Jongens jongens jongens. Wat moet ik nu doen?

BAS : Laat hem gewoon maar even. Hij is nu toch niet voor rede vatbaar. Hij zal wel terugkomen.

MARIANNE : Denk je? Ik heb hem nog nooit zo gezien.

BAS : Ik ook niet. Er is iets met hem aan de hand. Hij doet niet normaal.

(*black-out*)

De volgende dag op een feestje

(*Bas komt op rechts met Deborah*)

BAS : Amai, wat een saaie bedoening is dat hier. Ik ga mijn verloving toch anders vieren hoor.

DEBORAH : Wacht nu toch even af. Het moet nog op gang komen.

BAS : Dan moet er toch nog heel wat op gang komen hoor. Er is gewoon nog niks bezig. En, al iemand naar je zin gezien?

DEBORAH : Zeg Bas, daarvoor ben ik hier niet hé. (*lacht*) Dat is een feestje van mijn werk. Hier lopen alleen collega's.

BAS : Wel en heb jij dan geen knappe collega's?

DEBORAH : Bwa, er zit een hele mooie jongen op het bureau schuin over mij. Dat is niet echt productief voor mijn werkkraft maar soit. Het is wel fijn.

BAS : Snoeper. (*lacht*) Is hij hier?

DEBORAH : Heb hem nog niet gezien.

BAS : Verwittig mij als dat wild de revue passeert. Dan kunnen we beginnen schieten.

DEBORAH : Voor wie? Voor jou of voor mij?

BAS : Voor jou natuurlijk.

DEBORAH : Yeah right. Als die mij ooit zou willen dan trakteer ik iedereen hier met een fles Champagne.

BAS : Amai, begin dan al maar te sparen. Er loopt hier wat volk rond. En je gaat ook geen brol kopen he, want daar krijg ik hoofdpijn van.

DEBORAH : Ik koop nooit brol.

BAS : Zeg, moeten wij die collega van jou eens niet gaan feliciteren?

DEBORAH : Ja maar ik heb haar nog niet gezien. Wel raar, hé. Wie komt er nu niet naar zijn eigen feest?

BAS : Ja van architecten kan je alles verwachten.

DEBORAH : Het is al goed hé.

(Stef en Kristien komen op links)

KRISTIEN : Heb jij Koen al gezien?

STEF : Neen, nog niet gezien.

KRISTIEN : Er is al redelijk wat volk.

STEF : Ja maar de deejee zou wel wat beter zijn best kunnen doen. Er staat bijna niemand te dansen.

KRISTIEN : Dat komt wel schat. De mensen komen nog maar net binnen.

DEBORAH : Ah, daar is Kristien. Dat is die collega die gaat trouwen.

BAS : Ah, dan moeten we daar naartoe gaan.

DEBORAH : Eigenlijk wel ja. Oké, 3, 2, 1. Plastic Smile. *(gaat naar Kristien en Stef)*
Hallo. Dag Kristien. Proficiat *(kus)*

KRISTIEN : Dank je wel. Ik denk niet dat je Stef al ontmoet hebt?

DEBORAH : Neen, alleen nog maar veel van gehoord.

KRISTIEN : Stef, dat is Deborah. Een stagiair van op mijn afdeling.

STEF : Ah aangenaam. *(kus)* Welkom op ons feestje.

DEBORAH : Dank je wel.

KRISTIEN : En dat is?

DEBORAH : O sorry, dat is Bas. Bas, dit zijn Kristien en Stef.

BAS : Hallo. Dag Kristien. Euh... ja... proficiat.

KRISTIEN : Dank je wel.

BAS : Dag Stef. (*hand*)

(*Stef kijkt in de ogen van Bas. Bas kucht*)

KRISTIEN : Euh, ik zou zeggen, maak er een leuke avond van.

(*Koen komt op*)

Ah daar is Koen.

KOEN : Sorry dat ik wat later ben.

STEF : Hier sé meneer, hij ging ons komen helpen zenne.

KOEN : Ja sorry, ik had nog een belangrijke afspraak.

STEF : Het is al goed jongen. Ik ben blij dat je er bent.

KOEN : En dit zijn?

KRISTIEN : Ah dat is Deborah, een stagiaire van op mijn werk en euh... wat was je naam ook alweer?

BAS : Bas.

KRISTIEN : Juist ja sorry. Bas dus. De vriend van Deborah neem ik aan.

KOEN : Hallo, ik ben Koen.

BAS : Dag Koen.

KRISTIEN : Euh, als jullie iets willen drinken, gewoon aan de bar vragen hé. Het is allemaal op mijn kosten.

(*Stef kucht*)

Allee ja onze kosten.

(*Stef kucht*)

Allee ja, zijn kosten.

KOEN : Ah in dat geval.

STEF : Rustig hé jij.

KOEN : Je kent mij eh. Ik ben altijd rustig. *(naar Bas)* Behalve als ik het niet zelf moet betalen.

BAS : *(lacht)* Dat ken ik.

DEBORAH : Ik zal het wel even gaan halen. Iedereen een aperitiefje?

KOEN : Graag.

KRISTIEN : Ik ga even nog wat mensen gedag zeggen. Kom Stef. *(af)*

STEF : Ja. Tot straks hé. *(af)*

DEBORAH : Drie aperitiefjes dus.

BAS : Ja.

(Deborah af rechts)

KOEN : Zijn jullie al lang samen?

BAS : Wie?

KOEN : Jij en die euh... Deborah was het hé?

BAS : Neenee, wij zijn niet samen. Ik ben een goede vriend van haar. En vandaag ben ik haar partner.

KOEN : Ah. Je zegt het zo alsof ze je net vandaag uit de bibliotheek heeft geleend.

BAS : Daar komt het eigenlijk op neer ja.

KOEN : Dat moet wel de hemel zijn. Een mannenbibliotheek.

BAS : Wat bedoel je?

KOEN : Voor vrouwen hé. Waar ze de man van hun dromen kunnen ontlennen. Even denken...Waar heb ik vandaag zin in? *(Beschrijft Bas)* Een grote man met bruin haar en een wipneusje.

BAS : *(lacht)* Ja, zou wel leuk kunnen zijn.

(Deborah terug op met drie glazen en geeft ze aan Bas en Koen)

DEBORAH : Hier ben ik er al mee.

BAS : Dank je wel.

KOEN : Dus jij bent een stagiaire?

DEBORAH : Ja.

KOEN : En wil je verder in de architectenstiel?

DEBORAH : Ja toch wel. Het is mijn passie.

KOEN : Ah zo. Ik leid een architectenbureau. Het grootste van de stad.

DEBORAH : Ah ja? Kramers?

KOEN : Inderdaad. Je hebt je lesje mooi geleerd.

DEBORAH : Misschien werk ik dan nog ooit voor jou. Zou wel fijn zijn. *(lacht overdreven)*

KOEN : *(lacht in Deborah haar gezicht)* Wie weet? *(lacht. In zichzelf)* Not!

DEBORAH : Hoe ken jij Kristien eigenlijk?

KOEN : Stef is mijn broer. Vandaar. En dan zijn zulke feestjes natuurlijk verplichte kost. Ach ja, hij had maar beter moeten oppassen. Nu zit hij met de gebakken peren.

DEBORAH : Hoe bedoel je?

KOEN : Ja duh! Zie je dan niet dat ze moeten trouwen? Kristien zit vol.

DEBORAH : Ah zo bedoel je.

KOEN : Ik ga even de toiletten opzoeken. *(tegen Bas)* Bewaak jij mijn glas even?

BAS : Tuurlijk.

(Koen af rechts)

Volgens mij is hij homo.

DEBORAH : Wie? Stef?

BAS : Ook ja. Nee Koen.

DEBORAH : Koen? Hoe kom je daarbij?

BAS : Uhuh Gaydar honey! Hij begon darnet zelfs over een mannenbibliotheek.

DEBORAH : O nee, Bas. Zeg niet dat je die Koen ziet zitten hé?

BAS : Waarom niet?

DEBORAH : Ik weet niet. Ik vind hem nogal arrogant.

BAS : Wanneer is hij arrogant geweest?

DEBORAH : Laat maar al. Er is toch al niks meer aan te doen. You are in love again.

BAS : Maar dat is niet waar. Maar hij lijkt mij wel een leuke kerel.

DEBORAH : Wel ga ervoor zou ik zo zeggen. Maar kom niet zagen als het verkeerd afloopt. Ik ken dat soort mensen.

BAS : (*showgeluidje*) Deborah, de vrouw met mensenkennis.

DEBORAH : Je zal wel zien. De Deborah Intuïtie is zelden fout.

BAS : Och hier. Jij hebt evenveel intuïtie als....soit, hij is terug.

(*Koen op*)

KOEN : Dat was fijn.

BAS : (*lacht*) Hier je glas.

KOEN : Dank je wel jongen. En hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

BAS : Ah wij zaten vroeger samen op school en op de tennis.

KOEN : Ah, je speelt tennis?

BAS : Nu niet meer. Deborah nog wel.

KOEN : Ah, je zou het haar niet aangeven.

DEBORAH : Hoe bedoel je?

KOEN : Wel ja, je zou niet verwachten dat jij tennis speelt. En al veel successen geboekt?

DEBORAH : Ik heb toch al één keer halve finale gespeeld op een toernooi.

KOEN : Van de slager in Boemerskonte zeker?

DEBORAH : Nee, van Roland Garros.

KOEN : Oeioei, was een grapje hé.

DEBORAH : (*lacht groen*) Dat van mij ook. Soit, ik ga nog wat mensen begroeten. (*af links*)

KOEN : Amai zeg, is die altijd zo vlug op haar tenen getrapt? Was toch maar een grapje.

BAS : Laat haar maar doen. Ze is de slechtste niet hoor. Je moet haar kennen.

KOEN : Jij zal het wel weten, het is jouw vriendin. Werk jij al?

BAS : Neen, ik studeer nog.

KOEN : Wat doe je?